

VINCULA

Thalami coniugalia;

VIRI

Nobilissimi ac Doctissimi

DOMINI

MICHAELIS Benigsen/

Notarii Archivi Mariæburgensis,

J. U. C. & Praet. Dignissimi,

Cognati sui estimatissimi

INITA

Cum

VIRGINE

Lectissima omniq[ue] Virtutum genere maxime conspicua,

MARIA DOROTHEA

Nobilissimi Amplissimi ac Consultissimi

DOMINI

DN. MARTINI EGGERTI,

Pro-Consulis quondam Mariæburgensium meritissimi,

Relicta Filia,

Ipsa solenni Nuptiarum die,

D. 20 Septemb. A. M. R. 11. CCXII.

Pius votis comitari voluerunt, debuerunt

Intus Denominati.

THORVNI,

Impressit JOHANNES NICOLAI, NOBIL. SENAT. ET GYMN. Typogr.

MUltus quid sibi vult hominum concursus in
urbe?

In multis sibi quid gaudia tanta volunt?

CUr Mariæburgi gratantia Carmina psallunt?

Hyminis cur sonuit clangor ab ære tubæ?

Auguror, optatam produxit Titan ab axe

Eða terræ lætiferamque diem.

Lætiferam dico, læti quia plausibus omnes

BLandis exultant, ac metus omnis abest.

Ecce! novum Sponsum, Sponsamque novam ecce
jugalis

Non injucundò junxit amore fides.

IJunxit, & idcirco tædas præferre sacratas

Gaudeo connubii, sim licet ipse procul.

* **C**arus namque mihi semper Cognate fuisti,

Ergo non aliud quam bona cara precor.

Non

* C. loco K. quod apud Latinos exulsa.

Non *Tibi, crede mihi, verbis hic blandior ullis,*
Qomnia sincerô corde profecta putas. (ctam
Teque, Tuamque *Tibi DORO* ~~TEAM~~ fædere jun-
Adjuvet ex alto Numinis auxilium.
REX REGVM vestro semper benedicat amori,
Is prolem multam vosque videre sinat
Vestra &, cum celsi venietis ad atria Cœli
Sera, DeVs MerCes pLenIor esse VeLIt.

Joh. Adamus Sobieray.

Romani, prisca Teucrorum stirpe creati,
Gentilesque alii, qui religionis amore
Deludebantur stultæ, tribuisse diebus
Consuerant tantum, ut sententia firma federet
Mentibus illorum, quod nil rerum esset agendum,
Ni prius eventum vellet promittere faustum
Exoptata dies. Quoties tum mente studebant
Deserta patria terras lustrare remotas:
Vel quoties sævi instabant discrimina belli:
Observanda dies fuerat, probeque notandum,
Quo sua sumpsissent primordia lumine prima.
Quodsi fausta dies, rerum prosperrima fata

Spero-

Sperabant: sin, tentabant producere tempus.
Quare pro rerum successu candida, sive
Atra vocabatur lux hæc: quid nempe notabat.
Observantur adhuc luces a gentibus illis,
Quas alit Hesperii regio contraria terris.
Sic Mahomedista rantes fulmina & ignes,
Nec pugnas ineunt duras, nec prælia tentant,
Ni fieri id possit certis faustisque diebus.
Christicolæ vestri quamvis hæc omnia spernant:
Non tanen idcirco contemnunt omnia fausta,
Quæ solet opportuna dies ostendere nobis.
Quodque die, in fastis quæ vulgo Fausta vocatur,
Optime, cui bona quæque precor, cognate jugali
Tevinclo sociare velis: facis auspice cælo.
Namque dies Tibi conjugium prædictit amænum,
In quo faustus eris, quo non felicior ullus.
Confirmatque omen justum Dorothea pudica,
Quando Dei donum divinum sponsa vocatur.
Congruit egregie pulchro cum nomine virtus.
Nam pietatis amans: huic sunt cælestia curæ:
Pacati huic mores, præclara modestia vultus:
Illa torum conservabit sine crimine castum,
Floridiorque domus prato, præstantior horto.
Quid magis a sponsa dilecta, spouse, requires?
Quare, cum mihi sis consanguinitate propinquus,
Spouse, nec ore queam testari gaudia mentis,
Hinc absens scripto totus Tibi carmine grator.
Vivite vos fausti: felices vivite semper,
Degenentes Longe, p[er] LIIq[ue] V[er]e æq[ue] Vate senectam.

Samuel Sobicay,